

۵۰۶۱۰
۱۱۱۱۱۱
۱۱۱۱۱۱
۱۱۱۱۱۱

بعد حج کعبه و قبل القارة و فاعبدته التبرک بالمدار و نفس المباشرة للرقبة
الذکر الحقیقی کما سبک بعضا لکه تا کتبت من الذکر و الامار الحسنة و طبع
کفنه سب لعل الرقة تقدم النفث عما القارة فما لفة السجدة العظيمة
مخفیة تا المراتب تقدیم برار حقیقت مذکوره مرید سلف التبتة عمل سکون
باین تقدیم و التالیة باطل فکذا المقدم و در بعضی شروح سب و صحیح بخاری
و یقرب الی الورد و هو الوجه لان تقدیم النفث عما القارة عام یقبل برادر
و ذلک لا یترجم من الورد و یقبل القاسم من الکتاب و الورد لکذا قال
شایخ المصباح من علمنا بانهم لیکن محمد فان لفة انه کذا کتبت مقوده
صحیح بخاری و در کتبت حیدر و در جامع الاصول نیافته ایم فقیرا و الورد لکذا
یعنی و صحیح بخاری و من الورد و در سب از حضرت عائشة
الرحمة عنها که جن رسول خدا فرماش خود را صحیح کرد و متصل صحیح هر دو
گفت و سب مبارک خود را بر اراده و میدان کرد و در آن دو کتبت باین
اراده مذکوره سوره اخلاص و معوذتین را بخواند پس بر سب در آن
و کتبت و سب چنانکه یاری آنرا که از آیه این باین بود سب صحیح کرد
باین دو کتبت نیز را که استطاعت مسیح آن چه داشتی و سب مبارک
باین چه میسید از آنی آنکه سبت قول سیدار لهما الی بانی ظن فی مسیح است
یعنی آمینا و مسیح بکذا را نمیدان هر دو کتبت و دو کتبت کرد بر صدر خود و در
خود بر چهره که پیش است از آنی خود را پس التماس آن مسیح بر قفا خود و در
چهره که پیش است از آنی کردی پس مقابل همه اربابها عام را بر وجه و با قبل
جسده که در سینهی عاتقها و ما در بر من جسده باشد مخدوف است بر آن

بفاد

بسن فاد و یقربا ما نذفا فا سغذ بالهت ای اذ الوردت قرابه
فا سغذ با بعد و در بعضی شروح سب الاظهار ان المعنی ثم ترغذ و النفث
فیقربا حال النفث عما ان الفار لا یفید الترتیب عند القارة
و یقربا لکذا لکن نسبی فی من ص الحقیق لکذا الی حقی
اطعمنا و سقانا و کفانا و آوانا فکلم من لا کافه لکذا
و لا مؤوی کذا اطعام خود را نیند تا آیه سب دون
از باب ضرب کتبت کار که از سر کین از باب ضرب پس آنکه خبر
کفناک الشی او را بکبر باه کرفین از باب ضرب مای حار شایه و کذا
کوشیده روز با شش در روز کینه قول ساهی الی الجبل الورد و در آن
آو سبته بخود و سبته بلفظ معنی پس معقول لازم است و مقدر نیز در مقده
المدد و لا المقدر اظهر و المقدر و القاهر است و امام فخر رافعه اذ
ادیت و لوی الا فرشته مقصود اما آوانا فمرد و در اهو الصحیح
المشهور و کذا القصر فیها و کذا المدینها قول و یقربا لکذا صحیح
بخاری و سب من لای مروست از الورد هر چه رخص الورد و در مصنف الورد
این اید شنبه هر دو سب از حضرت حکاکم الورد و هر چه که رسول خدا صحیح
نزد او رده خواب سب بخواند آیه الکرسی را بخواند بعد از آن صحیح مسلم
و من الورد و در نزدی و نسای مروست از آنی رخص الورد و در
رسول خدا بر فراموشی خود را در این دعا خواند که هیچ کتابها نیست
عذارا که طعام خود را نیده ما را و آیه شایه ما را و کتبت کرد و جمع مهمات
و دفع کرد از موزیات ما پس لفظ کذا مقدر است برورد و معقول و دوم مهمات